

แบบฟอร์มโครงการทางสังคม

[รายวิชา SOM2207 การจัดการโครงการทางสังคม]

แขนงวิชาการจัดการพัฒนาสังคม ภาคสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

๑. ชื่อโครงการ : Zero hunger

๒. หลักการและเหตุผล (ความสำคัญของโครงการ)

โครงการ Zero hunger อยู่ภายใต้รายวิชา SOM2207 การจัดการโครงการทางสังคม โดยมีรองศาสตราจารย์ดร.ภูสิทธิ์ ภูคำชะโนด เป็นอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรการจัดการพัฒนาสังคมและวัฒนธรรม ภาคสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ซึ่งโครงการนี้มีลักษณะเป็นการยื่นมือช่วยเหลือ และหาแนวทางพัฒนา สำหรับผู้คนที่ไร้บ้านให้มีความหวังที่ลดลงและมีที่อยู่อาศัยอย่างเป็นทางการเป็นหลักแหล่ง โดยมีการใช้รูปแบบสื่อดิจิทัลและเทคโนโลยี ผ่านทางโซเชียลมีเดียเข้ามาช่วย เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงการดำรงชีวิต รวมถึงให้ผู้คนที่เข้ามามีส่วนร่วมในการแบ่งปันและไม่มองข้ามผู้คนที่ไร้บ้าน มากยิ่งขึ้น

สังคมไทยในปัจจุบันสะท้อนให้เห็นถึงคนไร้บ้านอยู่เป็นจำนวนมาก และพวกเขาไม่ได้รับความเท่าเทียมหรือการสนับสนุน การเข้าถึงของรัฐบาลอย่างที่เราควรจะได้รับ ไม่ว่าจะเป็นในส่วนของด้านสังคมสิ่งแวดล้อม หรือที่อยู่อาศัย รวมถึงอาหารการกิน ทำให้เกิดความหวงหวายในตัวเองมากขึ้น ผู้จัดทำโครงการจึงคิดหาวิธีที่จะ ลดความหวงหวาย ลดความยากจน และความเหลื่อมล้ำ

โดยใช้หลักการ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน หรือ SDGs เป็นประมวลเป้าหมายของโลก 17 ข้อที่เชื่อมโยงกัน ออกแบบมาเพื่อทำหน้าที่ในการก่อให้เกิดสันติภาพและความเจริญรุ่งเรือง ซึ่งตรงกับเป้าหมายของโครงการ Zero hunger จึงนำเป้าหมายเข้าเป็นแนวทางและนำมาช่วยพัฒนาให้โครงการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมถึงในปัจจุบันตอนนี้เป็นยุคสมัยที่เทคโนโลยีเป็นสิ่งสำคัญ สามารถเข้าถึงได้ง่าย ทางผู้จัดทำจึงใช้โซเชียลมีเดีย ในการกระจายข่าวสาร เพื่อสะท้อนให้เห็นมุมมองความเป็นอยู่ของคนไร้บ้าน และดึงดูดผู้คนที่สนใจอยากช่วยเหลือ และ อยากร่วมระดมทุน

๓. วัตถุประสงค์

เพื่อช่วยเหลือผู้คนที่ไร้บ้านในปัจจุบันให้มีชีวิตที่ดีขึ้น ในเรื่องอาหาร ทำให้พวกเขา รู้สึกว่ายังมีผู้คนอีกมากมายที่ยังเห็นเขาอยู่ในสังคม รวมถึงการพัฒนาที่อยู่อาศัย และส่งเสริมให้ผู้คนที่ทั่วไปได้รับรู้ ว่ายังมีผู้คนที่ไร้บ้านอีกมากมาย ที่ต้องการอาหาร และสิ่งของ ในชีวิตประจำวันเพื่อใช้ในการดำรงชีวิต

๔.ขอบเขตการทำงาน

๔.๑ ด้านพื้นที่

ได้สะพานสมเด็จพระปิ่นเกล้า ถนนสมเด็จพระปิ่นเกล้า เขตพระนคร จังหวัดกรุงเทพมหานคร

๔.๒ ด้านเนื้อหา

คนไร้บ้านสรุปได้คือ ปัจเจกบุคคลหรือครอบครัวที่ขาดแคลนที่อยู่อาศัยถาวร หรือที่เพียงพอในเวลากลางคืนมีที่พักอาศัยเวลากลางคืนที่ผิดปกติวิสัย อาทิเช่น ในรถ ในสวน ตึกร้างร้าง สถานีรถไฟ หรือบนพื้น พักอาศัยที่จัดหาให้ชั่วคราวโดยรัฐบาลกลาง หรือรัฐบาลท้องถิ่นสำหรับผู้ที่มีรายได้ต่ำหรือจัดหาให้โดยองค์กรการกุศลต่างๆ พักอาศัยที่ไม่เหมาะสมสำหรับการอาศัยของมนุษย์ตลอดจนปัจเจกบุคคล หรือ ครอบครัวที่มีความเสี่ยงในการจัดการมีลักษณะการอยู่อาศัยในลักษณะดังกล่าว หรือไร้บ้าน รวมถึงเยาวชนที่มีแนวโน้มจะกลายเป็นคนไร้บ้าน ในขณะที่ประเทศออสเตรเลียได้นิยามภาวะการไร้บ้านใช้ความหมายทางวัฒนธรรมเป็นตัวกำหนดโดยมีชุมชนเป็นคนกำหนดว่ามาตรฐานขั้นต่ำของการมีบ้านต้องเป็นอย่างไร เช่น มี 1ห้องนอน ห้องครัว ห้องนั่งเล่น และห้องน้ำเป็นของตัวเอง โดยไม่นับคนที่อยู่ในโรงเรียนสอนศาสนา กุ มหาลัย สถานพยาบาล แบ่งเป็น 3 ประเภทคือ

1. ไร้บ้านปฐมภูมิ หรือไร้บ้านพื้นฐาน คือ คนที่ไม่มีที่อาศัยแบบพื้นๆ เช่น คนที่นอนตามท้อง นอนในสวน ที่ทิ้งร้าง
2. ไร้บ้านทุติยภูมิ คือ คนที่เคลื่อนย้ายระหว่างสถานที่พักพิงไปเรื่อยๆ เช่นบ้านเพื่อน สถานที่พักฉุกเฉิน โรงแรม บ้านอยู่ประจำในระยะเวลาที่น้อยกว่า 12 สัปดาห์
3. ไร้บ้านตติยภูมิ คือ คนที่อาศัยในบ้านพักมากกว่า 13 สัปดาห์สัปดาห์ แต่อยู่ในที่ ที่ต่ำกว่ามาตรฐานชุมชนกำหนด

ความเสมอภาค (Equality) เป็นมโนทัศน์พื้นฐานที่สุดเรื่องหนึ่ง เสมอภาคกันมีความหมายว่ามนุษย์เท่าเทียมกันทั้งในความเป็นมนุษย์ และตามกฎหมายของรัฐ ดังที่มีวลีสำคัญที่สะท้อนความเสมอภาคคือ “Equality Before the Law” ซึ่งหมายความว่าบุคคลทุกผู้ทุกนามย่อมมีสิทธิได้รับความคุ้มครองตามกระบวนการของกฎหมายอย่างเป็นธรรม หรือความเสมอภาคกันในทางการเมืองคือ พลเมืองที่มีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนดย่อมสามารถใช้สิทธิได้อย่างเท่าเทียมกัน

ความหิวโหย คือความชุกของการขาดสารอาหารหรือมีภาวะทุพโภชนาการ เช่นบริโภคอาหารได้น้อยกว่าปริมาณที่ร่างกายต้องการในการทำกิจกรรมต่างๆในชีวิตประจำวันและเพื่อมีสุขภาพที่ดี อันเป็นสาเหตุของโรคร้ายที่เกิดจากการโภชนาการที่ไม่สมบูรณ์ ดังเดียวกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป็นชุดเป้าหมายการพัฒนาระดับโลกหลังปี 2015 ที่ได้รับการรับรองจาก 193 ประเทศ

การแบ่งปัน คือการส่งต่อความเป็นคนให้ซึ่งกันและกัน ก็จะได้รับความสุขกลับมาทั้งผู้ให้และผู้รับ หากเรามีสิ่งของที่มากพอหรือไม่ได้ใช้แล้วเรามีโอกาสที่ดีกว่าคนอื่นๆ เราก็ส่งต่อโอกาสให้คนกลุ่มด้อยกว่าแล้วคนกลุ่มนั้นก็กลับมาช่วยให้เราเดินได้ต่อ

๔.๓ ด้านการดำเนินงาน

๔.๓.๑ ชั้นเตรียมงาน

- เสนอหัวข้อโครงการ
- เขียนร่างโครงการเพื่อเสนอการอนุมัติจากอาจารย์
- ประชุมและวางแผน

๔.๓.๒ ชั้นดำเนินงาน

- พูดคุยกับทางผู้ดูแลสถานที่ ในการแจกจ่ายอาหาร
- ถ่ายรูป,หารายละเอียดเพื่อจัดทำสื่อดิจิทัล ผ่านช่องทางโซเชียลมีเดีย
- จัดทำสื่อดิจิทัล ผ่านช่องทางโซเชียลมีเดีย , การระดมทุนผ่านโซเชียลมีเดีย

๔.๓.๓ ชั้นสรุปงาน

- ลงสื่อดิจิทัลรวมถึงจัดทำวิดีโอ สะท้อนวิถีชีวิตและให้เห็นถึงการช่วยเหลือผู้คนไร้บ้าน

๕.กลุ่มเป้าหมาย

-นักศึกษาแขนงวิชาการจัดการพัฒนาสังคม กลุ่มเรียน001 ภาคปกติ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

- ผู้ที่สนใจร่วมเป็นส่วนหนึ่งของการแจกจ่ายและร่วมบริจาค
- ผู้คนไร้บ้านบริเวณใต้สะพานสมเด็จพระปิ่นเกล้า

๖.ระยะเวลาในการดำเนินงาน

กิจกรรม	ระยะเวลาดำเนินงาน		
	สิงหาคม	กันยายน	ตุลาคม
วางแผนออกแบบ โครงการ	20 สิงหาคม 2567		
พูดคุยกับทางผู้ดูแล สถานที่ ในการแจกจ่ายอาหาร	28 สิงหาคม 2567		
ถ่ายรูป,หารายละเอียด เพื่อจัดทำสื่อดิจิทัล ผ่าน ช่องทางโซเชียลมีเดีย		1 กันยายน 2567	
จัดทำสื่อดิจิทัล ผ่าน ช่องทางโซเชียลมีเดีย, ระดมทุนผ่านโซเชียล		13 กันยายน 2567	
สรุปผล		28 กันยายน 2567	

๗. ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๗.๑ ผลผลิต

-ทำให้ผู้คนสนใจสื่อดิจิทัลที่สะท้อนให้เห็นการดำรงชีวิตของคนไร้บ้าน และ
รวมถึงการระดมทุน

๗.๒ ผลลัพธ์

-ผู้คนให้ความสนใจกับคนไร้บ้านมากขึ้น และผู้คนไร้บ้านได้รับการช่วยเหลือ

๗.๓ ผลกระทบ

-ทำให้ผู้คนทั่วไป ได้รับรู้และเห็นในสิ่งที่ผู้คนไร้บ้านต้องการเพื่อใช้ในการดำรงชีวิต
ประจำวันไม่ว่าจะเป็นสิ่งของ หรืออาหารการกิน

๘.งบประมาณ

รายการ	อัตรา (จำแนกรายละเอียด)	งบประมาณ (บาท)
งบดำเนินงาน		
1.) ค่าตอบแทน	-	-
2.) ค่าใช้สอย	1.ค่ารถส่วนตัว ไป-กลับ ผู้ทำ โครงการ 1 คน (400 บาท) 2.ค่าอาหารที่จะนำไปแบ่งปัน จำนวน 200 กล่อง (8,000 บาท) *ไม่รวมกับที่ ระดมทุน*	-
3.) ค่าวัสดุ	-	-
รวม		8,400 บาท

๙. การติดตามโครงการ

- การติดตามและลงประชาสัมพันธ์อยู่เรื่อยๆ ในโซเชียลมีเดีย
- ได้รับ comment จากสื่อออนไลน์

๑๐. ความเสี่ยงและปัญหาอุปสรรค

ความเสี่ยงและปัญหา	แนวทางแก้ไขปัญหา
การผลิตสื่อไปยังโซเชียลนั้น จะเป็นสิ่งที่เขาสนใจหรือไม่ และเขาสามารถเข้าใจวัตถุประสงค์ของเราหรือไม่ หากไม่มีโอกาสที่จะทำให้ล้มเหลวได้	ผลิตสื่อที่กระชับ สร้างความเข้าใจให้กับผู้รับสาร เพื่อให้เขารับรู้และได้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการ
ผู้คนอาจไม่เชื่อถือว่าทางโครงการจะนำเงินที่ระดมทุนไปซื้อของแจกจ่ายหรือไม่	สร้างความมั่นใจ ทำให้ผู้คนที่สนใจได้เห็นว่าการโครงการได้ลงมือทำจริง

๑๑. ผู้รับผิดชอบโครงการ

๑๑.๑ หัวหน้าโครงการ

นางสาวเขมวิภา โพธิ์ศรีปัทมากุล รหัสนักศึกษา 66123480064
เบอร์ติดต่อ : 099-5455691 (พันซ์) (นักศึกษา)

๑๒. ลายเซ็นหัวหน้าโครงการ

ลงชื่อ.....

(นางสาวเขมวิภา โพธิ์ศรีปัทมากุล)

ผู้รับผิดชอบโครงการ

ลงชื่อ.....

(รศ.ดร.ภูสิทธิ์ ภูคำชะโนด)

ที่ปรึกษาโครงการ/ผู้สอน